

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 30/2021-75

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. januára 2021 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 5 C 64/2017 z 13. novembra 2018 v spojení s doplnčiacim rozsudkom sp. zn. 5 C 64/2017 z 11. decembra 2018 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20 Co 35/2019, 20 Co 36/2019 z 25. júna 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. novembra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia

jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 C 64/2017 z 13. novembra 2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom sp. zn. 5 C 64/2017 z 11. decembra 2018 (ďalej len „napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom“) a rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 20 Co 35/2019, 20 Co 36/2019 z 25. júna 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok krajského súdu“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh ústavný súd zistil, že sťažovateľ v procesnom postavení žalobcu sa v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 5 C 64/2017 domáhal náhrady škody. Okresný súd napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom žalobu zamietol, konanie v časti zastavil a žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal sťažovateľ odvolanie. Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s jeho dopĺňacím rozsudkom a žalovanej priznal proti sťažovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti okrem iného uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom považuje za „nezákonný“, spochybňuje skutkové zistenia, proces dokazovania pred okresným súdom, ako aj právne posúdenie vecí. Poukazuje na „*nedôstojné správanie*“ zákonnej sudkyne a jej zaujatosť a formuluje výhrady proti postupu svojho bývalého právneho zástupcu v konaní pred okresným súdom.

4. Podľa názoru sťažovateľa došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tým, že odvolací súd nenariadil vo veci pojednávanie a on nemal príležitosť uplatniť svoje práva osobne pred súdom, a tiež tým, že krajský súd v napadnutom rozsudku len formálne zopakoval chybnú argumentáciu okresného súdu a sám nevykonal žiadne dokazovanie.

5. Na základe argumentácie uvedenej v ústavnej sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po jej prijatí na ďalšie konanie nálezom rozhodol o porušení jeho základného

práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom okresného súdu v spojení s jeho dopĺňacím rozsudkom a napadnutým rozsudkom krajského súdu a aby napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s jeho dopĺňacím rozsudkom a napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nevrátil po zrušení napadnutých rozhodnutí vec „*žiadnemu súdu v prešovskom kraji*“.

6. Sťažovateľ zároveň uviedol, že sa domáha, aby ústavný súd zaviazal okresný súd na úhradu majetkovej ujmy v sume 300 000 € a krajský súd v sume 600 000 €, a tiež aby mu ustanovil v konaní pred ústavným súdom právneho zástupcu.

II.

Relevantná právna úprava

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

10. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

11. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

12. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a samotné posúdenie vecí ústavným súdom

13. Predmetom ústavnej sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu sp. zn. 5 C 64/2017 z 13. novembra 2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom sp. zn. 5 C 64/2017 z 11. decembra 2018 a rozsudkom krajského súdu sp. zn. 20 Co 35/2019, 20 Co 36/2019 z 25. júna 2020.

14. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

15. V nadväznosti na citované zákonné ustanovenie ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej zákonom. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde]. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014).

16. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol 10. augusta 2020 (tak ako i napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom) právoplatnosť. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola doručená ústavnému súdu 30. novembra 2020, je zjavné, že bola podaná oneskorene, teda po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (zákonná lehota v tomto prípade uplynula 12. októbra 2020, pretože 10. október 2020 pripadol na sobotu).

17. V nadväznosti na uvedené ústavnému súdu pri predbežnom prerokovaní nezostala iná možnosť, len odmietnuť ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

18. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími uplatnenými návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2021

Peter Molnár
predseda senátu